

[Poul Hansen (Kalundborg).]

meget usikker overfor virkningen. Jeg tror derfor ikke på, at tanken kan tilmåles nogen praktisk betydning.

Men der er en ting ved de to ærede medlemmers taler, som jeg vil pege på, og som har virket forstemmende, ikke blot på os, der sidder her til venstre i salen, men også ude omkring, hvad jeg fik vidnesbyrd om på et møde, hvori jeg deltog ude i landet i aftes, og det er, at man i omtalen af hele prisproblemet kun havde kritik og krav til den ene side dels overfor regeringens økonomiske politik, dels overfor lønmodtagerne. Det var lønstigningerne, man så stærkt hæftede sig ved, både dem, der er sket, og dem, man forventer vil komme. Det var det, man så stærkt talte om og så stærkt advarede imod, men hele den anden side af sagen, hele avanceproblemet, de private næringsdrivendes forhold, opholdt man sig ikke ved, det sagde man meget lidt om. Det kan ikke undgå at gøre sin virkning på os at høre, at sådan er synspunkterne, og jeg har altså erfaring for, at det også har gjort sin virkning ude omkring. Jeg vil gerne gøre opmærksom på denne skævhed, kan jeg kalde det, i de ærede medlemmers behandling af problemet.

Jeg har heller ikke mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men jeg vil dog gerne understrege, at den tale, det ærede medlem holdt her i tinget, var et nyt vidnesbyrd om, hvorledes vore hjemlige kommunister følger de sovjetrussiske synspunkter i tykt og tyndt. Det fremgik af det ærede medlems tale på et par måder. For det første manglede vi den sædvanlige påstand om, at Atlantpagten havde et aggressivt formål. Den påstand vil man altså ikke opretholde efter det, der senest er sket, og på den anden side slog det ærede medlem hr. Aksel Larsen en nydelig kolbøtte i spørgsmålet om Nordisk Råd. Det kneb måske nok lidt, men det ærede medlem kom dog rundt. Før et redskab til krigshetzens fremme, nu et middel i afspændingspolitikken, det var den bedømmelse, det ærede medlem havde overfor Nordisk Råd, og det kan være ganske interessant for os at konstatere, hvor nydeligt, man kunne næsten sige hvor lydigt, det ærede medlem følger med. Men det ærede medlems tale var også en bekræftelse på det, som bl. a. den højtærede statsmini-

ster har gjort opmærksom på i taler i sommer, at vore hjemlige kommunisters formål nu som før er at svække det vestlige, herunder også det danske demokratis forsvarsevne, og at deres formål nu som før er at skabe den størst mulige mistillid til folkestyret, den størst mulige mistillid og splittelse indenfor arbejderbevægelsen. I så henseende manglede der ikke noget i det ærede medlems tale, og vi konstaterer det blot og vil vide at indstille os derefter i fremtiden.

Mit parti kan ikke stemme for det ærede medlem hr. Viggo Starckes forslag om motiveret dagsorden. Jeg behøver ikke at anføre grunden dertil, den er allerede anført af den højtærede statsminister. Vi må anbefale at stemme imod forslaget.

Om det ærede medlems indlæg iøvrigt skal jeg ikke sige andet, end at det var de gamle, kendte synspunkter i en ny blanding, oven i købet en mindre charmerende blanding, end vi så ofte tidligere har hørt. Hvor lidt alvorligt vi skal tage retsforbundets synspunkter, blev også understreget ved det ærede medlem hr. J. M. Pedersens indlæg her i går.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at hun ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Loven blev sidst forlænget ved lov af 15. december 1954 og fik gyldighed for 1 år. Ved lovforslagets behandling her i tinget blev der sidste gang fra forskellig side vist betydelig interesse for at søge gennemført en revision og modernisering af loven. Regeringen og tingets flertal fandt imidlertid ved den sidste behandling, at det — alle forhold taget i betragtning — ville være rigtigt at forlænge loven.